Dodatek tygodniowy

przy Gazecie Lwowskiej.

Nr. 29. Dnia 23. Lipca 1859.

Żywot X. Samuela Cyrylla Stefanowicza,

Arcybiskupa lwowskiego ormiańskiego.

Skreślił X. Sadok Barącz.

(Dalszy ciąg. — Obacz Nr. 27 i 28 Dodatku tygodniowego.)

We trzy dni po elekcyi Cesarz Jegomość z Cesarzową przyjechał i bawił we Lwowie dni ośmnaście, t. j. od 10. lipca do 28. W ciągu tego czasu doniosło duchowieństwo Gubernium o zrobionej elekcyi. Cesarz Jego Mość przybył na sesye do gubernium, na której referowano akt elekcyi kandydatów. X. referent Zeisel dał wotum za X. Moszorem, i większa część konsyliarzów za nim kreskowała. Lecz gubernator odezwał się, my żadnego z kandydatów nie znamy, księża dobrze siebie znają, a gdy oni za pierwszego kandydata X. Warteresiewicza podali, mojem zdaniem on jest najgodniejszy. Cesarz Jego Mość to sobie zachował, a przed wyjazdem dnia 27. lipca X. Warteresiewicz otrzymał nominacyę na Arcybiskupstwo. Trzy lata upłynęły, nim został konsekrowany, bo Papież nie expedyował buli z tej przyczyny, że dotąd na Arcybiskupstwo ormiańskie Papieże nominowali, a Cesarz sobie to prawo przyznawał, bo uposażył Arcybiskupstwo. Po długich rozprawach Papież ustąpił owego prawa pod warunkiem, aby duchowieństwo było utrzymane przy przywileju obierania trzech kandydatów, również też żeby miało przyzwoite utrzymanie. Na to przystał Cesarz i wkrótce takowe zobowiązanie się Cesarza przez Gubernium konsystorzowi komunikowane zostało. 14) Zaraz w roku 1820 w miesiacu maju przyszła bula papiezka, expedyowana na osobę X Warteresiewicza do wyświęcenia go na Arcybiskupstwo i dyploma cesarskie *quoad temporalia*. Dnia 16. lipca 1820 r. konsekrował go X. Ankwicz Arcybiskup Metropolita lwowski. Consecratores byli X. Hofmann proboszcz kapituły i X. Poniatowski kustosz, a w dniu 23. lipca tegoż roku odprawił się akt intromisyi. Procesya zaczęła się z klasztoru panien zakonnych, obeszła około kościoła, asystowali do tej procesyi primores nacyi, milicya miejska i mnóstwo wiernych. U drzwi kościoła zaintonował proboszcz „*Te Deum laudamus*" i w asystencyi całego duchowieństwa wprowadził X. Arcybiskupa przed wielki ołtarz. Po skończonym hymnie odspiewał stosowną modlitwę, po której od ołtarza obrócony do ludu czytał dyploma cesarskie, w którym przyznane zostały temporalia X. Arcybiskupowi. W krótkiej zaś do ludu przemowie wytłumaczył, co znaczy ten uroczysty obrzędek, jakie miłosierdzie boskie, że nam daje pasterzów, w końcu zalecił ludowi modlitwy na uproszenie u Boga łaski dla obecnego pasterza, aby był w sile i mocy odpowiadać swojemu powołaniu. Potem wprowadził go do katedry i w imieniu duchowieństwa i całej dyecezyi złożył mu powinszowanie. — X. Arcybiskup spiewał mszę i błogosławił na końcu ludowi.

Ponieważ X. Arcybiskup sam nie zwiedzał kościoły parafialne, przeto dla powzięcia przekonania o stanie tychże, mianował X. Samuela Stefanowicza jeneralnym wizytatorem dyecezyi 1828 r. Stosownie do tego rozkazu udał się najprzód do Śniatyna, gdzie dnia 11. sierpnia 1828 r. następujące własnorecznie uskutecznił opisanie: „O czasie erekcyi tej parafii żadnej nie mogłem zasiągnąć wiadomości, nieznalazłem w archiwum kościelnem żadnego pisma, żadnej książki, w której by były wpisane dzieje tego kościoła, ani też od parafian nie można było dowiedzieć się więcej nad to, co swoimi oczami widzieli. W ulicy na przedmieściu nad górą na rzekę Prut patrzącą był kościoł z drzewa zbudowany pod tytułem „Wniebowzięcia Maryi Panny", który dawnością będąc zbutwiały i bliski upadku, X. Grzegorz Barącz, ówczesny tej parafii proboszcz, wraz z parafianami wniósł do Rządu prośbę, o ustąpienie swojej parafii kościoła po zgaśnieniu XX. Dominikanów pozostałego, i otrzymał czego żądał, lecz klasztorek drewniany z oficyną i grunt JW. Katarzyna Kossakowska kasztelanowa kamińska, dziedziczka Śniatyna na licytacyi publicznej dnia 30. września 1791 r. za sumę złotych reńskich 372 kupiła. a w roku 1792 dnia 27. sierpnia za też sumę 372 złr. kościołowi ustąpiła. Po kilku latach gdy kościoł po XX. Dominikanach ile drewniany upadał, tenże X. Barącz proboszcz począł myśleć o murowaniu kościoła, któryby wieki przeżył. Do czego parafianie, mianowicie panowie Tomasz Dzadur i Paweł Asłan, wielką mu byli pomocą. Ci nie tylko z własnego majątku ciągle robili ofiary, ale też kwestowali i zajmowali się urządzeniem i prowadzeniem fabryki kościoła, którą za pomocą boską od r. 1801 do roku 1805 całkiem skończono. Grunt na którym stoi kościoł, biorąc go razem z małym owocowym sadem jemu przyległym, od wschodu przy miedzy wałowej zamkowej na sążni 47, od południa na górę na rzekę Prut patrzącą na sążni 53, od zachodu przy miedzy Marka Kajetanowicza na sążni 43, od północy na ulicę patrzącej na sążni 46 rozciąga się. Na tym tedy gruncie wymurowany kościoł frontem na ulicę obrócony jest długi sążni 11, szeroki sążni 6, jest świetny, okazały, ozdobny i cały malowany. Wielki ołtarz, w którym obraz Najświętszej Maryi Panny z pierwszego drewnianego kościoła przeniesiony, jest malowany i złocony. Poboczne dwa ołtarze św. Grzegorza i św. Kajetana, kształtne, piękne, malowane i miejscami złocone. Posadzka i ławki porządne, organ dosyć duży z przyjemnym głosem. Lecz niestety kościoł ten, lubo niedawny, już w sklepieniach i ścianach porysowany, o którego wzmocnienie teraźniejszy miejscowy proboszcz X. Mikołaj Jakubowicz stara się. Wezwał architektę cyrkularnego, który po opatrzeniu całej fabryki kościelnej dał zdanie, że ankrami wzdłuż kościoła pociągnionemi może być uratowany. Czeka tylko na urzędowe wyrachowanie kosztów, i natychmiast przedsięweźmie reparacyę, przy której oraz założy się krzyż żelazny burzą przed kilka laty wytrącony. 15) Przy kościele znajduje się dzwonnica drewniana cała, mocna, z trzema dzwonami. Na tymże gruncie w tyle wielkiego ołtarza, jest dom mieszkalny dla proboszcza, murowany o czterech pokojach, z kuchenką i piwnicą sklepioną pod jednym pokojem. — Dom ten murowany kosztem w trzeciej części przez dominium, a w dwóch trójkach przez parafian. Poniżej tego domu jest oficynka dla czeladzi, którą zreparował i rozszerzył, jakoteż wystawił stajnię i wozownię i cały ten grunt parkanem dylowym w słupach dębowych opasał własnym kosztem teraźniejszy proboszcz X. Mikołaj Jakubowicz. Zakrystya, czyli sprzęt kościelny, jako to aparaty, bielizna, antepedia, lichtarze, kobierce, dywany, książki do odprawiania nabożeństwa i inne, jest dostatecznie opatrzona, i na niczem nie zbywa do oddawania Bogu czci okazałej. Sprzęty te, które podług inwentarza teraźniejszemu proboszczowi oddane zostały w szufladach i półkach dobrze zachowują się. Na sprzęty zaś, które z ofiar przychodzą, X. proboszcz zrobił rejestr, i w nim zapisuje, co kto ofiarował, ten rejestr widziałem i podpisałem. Fundusze na pobożne uczynki przez różnych i w różnych czasach poczynione w latach 1795 i 1799, z rozkazu najwyższego przeniesione do banku Pii Montis przy kościele katedralnym ormiańskim będące, wynoszą sumę złotych reńskich 1782 i gr. 15. Od tej sumy do piątej części zredukowanej, urząd zastawniczy czyli bank Pii Montis corocznie po 5 od sta walutą wypłaca tutejszemu proboszczowi. Nieznalazłem książki zapisowej, w którejby były wpisane imiona tych co fundowali, i z którejby można dowiedzieć się, jakie są obligacye tych funduszów. Niema nawet rejestru fabryki kościoła, aby wiedzieć kto co ofiarował i wiele zbudowanie kościoła kosztowało. —

14) Wcale pominął tę okoliczność, iż w tym czasie Ojcowie Jezuici z Rosyi przybyli, znalezli w nim szczerego przyjaciela, który tych nieszczęśliwych tułaczów nietylko dobrą radą, przemożnym swym wpływem u panów możnych, a nawet i kieszenią swą wspierał. Towarzystwo Jezusowe wysoko cenilo tę przysługę obywatelską, której jako wygnańcy opuszczeni doznali.

15) X. Mikołaj Jakubowicz był ulubieńcem nieboszczyka Arcybiskupa, sprowadziwszy go do Lwowa, wyrobił mu probostwo kapituły, którym to sposobem utorował mu drogę do infuły, lecz niestety życzenia te spełzły na niczem, w roku 1855 zapadłszy na cholerę przeniósł się do wieczności.

Stechno Bogdanowicz na mszę świętą za duszę swoję testamentem z dnia 15. grudnia 1796 r. legował sto dukatów; ta suma zabezpieczona na jego własnej kamienicy, którą teraz posiada Krzysztof Abrahamowicz i od tej sumy po cztery od sta wypłaca proboszczowi. Skarb kameralny dał na siebie trzy obligacye, za srebra kościelne różnemi czasy do skarbu wzięte: pierwsze z daty 11. marca 1800 r. na sumę 450 flor., od której proboszczowi czyli kościołowi rocznego procentu płaci 9 fl. walutą, — drugą z daty 3. maja 1810 r. na sumę 70 flor. z prowizyą po trzy od sta, — trzecią z daty 13. stycznia na 60 flor. z prowizyą po trzy od sta. Przy tym kościele nie ma prowizorów czyli kuratorów, którzyby zajmowali się kościołem i o jego potrzebach wiedzieli. — Nie ma szkoły ormiańskiej, gdzieby dzieci uczono swojego języka, ażeby mogły chwałę boską w kościele po ormiańsku spiewać. Życzeniem mojem było mówić z parafianami i przedstawić im potrzebę prowizoratu i szkoły ormiańskiej, lecz że są rozprószeni jedni po wsiach a drudzy za handlem, nie można było ich zebrać i moje życzenie spełzło, gdzie jednak mówiłem pojedynczo o potrzebie prowizoratu i szkoły, żadnego to skutku nieobiecuje. Wypadnie, aby JW. X. Pasterz swym listem pasterskim ich do tego zachęcił i zobowiązał."

Dnia 18. sierpnia t. r. opisał wizytę w Kutach. „Ormianie wprowadzeni do Kutów roku 1713. Podług przywileju im nadanego od JW. Józefa Potockiego, kasztelana krakowskiego, zbudowali dla siebie kościoł drewniany, i kapłana własnym kosztem utrzymywali. Lecz że ta szczodrobliwość parafian niezapewniała mu stałego dochodu, JW. Ludwika z Mniszchów Potocka, hetmanowa koronna, kasztelanowa krakowska i uprzywilejowana dóbr koronnych dzierżawczyni naznaczyła proboszczowi ormiańskiemu wiecznemi czasy z dochodów tychże dóbr Kutów rocznej pensyi złot. pol. 200, oraz z łanów dworskich stykających się z przedmieściem miasta Kutów część gruntu. Erekcya ta datowana 10. lipca 1756 r. z podpisem własnoręcznym i wskazała proboszczowi udać się do króla o potwierdzenie nadanego sobie prawa, który zaniosłszy prośbę do króla Augusta III., otrzymał potwierdzenie podpisane własną ręką króla i pieczęcią koronną stwierdzone dnia 16. stycznia 1757 r. Po spaleniu kościoła drewnianego proboszcz kucki X. Jan Stefanowicz z pomocą parafian i z jałmużn Ormian różnych miast zaczął murować kościoł, który w roku 1786 skończył. Kościoł nie wielki ale kształtny i ozdobny tak z struktury jako też uporządkowania wewnętrznego. Ma pięć ołtarzów ozdobnych, ławki, posadzka, organ, odpowiadają piękności kościoła. Zakrystya czyli sprzęty, jako to: ornaty, kapy, antypedia, bielizna, lichtarze cynowe, kobierce i dywany są porządne. Ornaty zaś i kapy niektóre bogate. Co do książek do odprawienia publicznego nabożeństwa, jest ubogą. Na sprzęty, które teraz z ofiar przychodzą, proboszcz sporządził rejestr i zapisuje ofiary, które widziałem i podpisałem. *(Ciąg dalszy nast.)*

Gorzelnie i browary w lwowskim okręgu administracyjnym.

Wydatek w maju 1859 — 1858.

(Obacz Nr. 2, 6, 8, 15, 19 i 28 Dodat. tygod.)

Nr.	Powiaty kameralne	Wódka: Ilość gorz.	Ilość wiader zacieru	Ilość gorz.	Ilość wiader zacieru	Zestawienie w kwietniu 1859: Zajętych gorzelni		Wydanych wiader zacieru		Piwo: Ilość bro.	Ilość wiader piwa	Ilość bro.	Ilość wiader piwa	Zestawienie w kwietniu 1859: Zajętych browarów		Wydanych wiader piwa	
		w maju 1859		w maju 1858		więc.	mniej	więcej	mniej	w maju 1859		w maju 1858		więc.	mniej	więcej	mniej
1	Brody	41	105,412$^{20}/$	31	70,547$^{20}/$	10	—	34,865	—	21	5,355	19	5,906	2	—	—	551
2	Brzeżany	30	68,492	20	39,284$^{20}/$	10	—	29,207$^{20}/$	—	16	2,267	12	2,513	4	—	—	246
3	Czerniowce	43	128,079$^{10}/$	18	57,994	25	—	70,085$^{10}/$	—	19	3,502	17	4,551	2	—	—	1,049
4	Kołomya	25	54,563$^{20}/$	15	16,935	10	—	37,628$^{20}/$	—	8	1,350	7	1,360	1	—	—	10
5	Lwów	2	2,521	1	1,020	1	—	1,501	—	11	3,209	11	3,590	—	—	—	381
6	Przemyśl	22	39,107	16	22,637	6	—	16,470	—	17	6,480	18	5,562	—	1	918	—
7	Sambor	18	43,832$^{20}/$	9	15,436$^{20}/$	9	—	28,396	—	8	3,503^{20}	8	3,186	—	—	317$^{20}/$	—
8	Sanok	11	14,091$^{20}/$	5	5,183	6	—	8,908$^{20}/$	—	15	1,564	11	1,546	4	—	18	—
9	Stanisławów	45	84,793$^{20}/$	37	42,297	8	—	42,496$^{20}/$	—	11	3,281	11	3,875$^{20}/$	—	—	—	594^{20}
10	Stryj	19	55,100	9	27,125	10	—	27,975	—	12	3,085	12	3,441	—	—	—	356
11	Tarnopol	90	258,442	68	197,255	22	—	61,187	—	23	4,841	22	5,507	1	—	—	666
12	Żółkiew	24	55,888$^{20}/$	9	15,755	15	—	40,133$^{20}/$	—	15	2,655	16	2,822	—	1	—	167
	Razem . .	370	910,323$^{10}/$	238	511,469$^{20}/$	132	—	398,853$^{30}/$	—	176	41,092$^{20}/$	164	43,859$^{20}/$	12	—	—	2,767
	Do tego produkcya w samym Lwowie:									12	6,926	11	6,048	1	—	878	—
	Suma ogólna:									188	48,018$^{20}/$	175	49,907$^{20}/$	13	—	—	1,889

Obrót handlu krajowego w maju 1858.

Przywóz i wywóz towarów do kraju i za granicę.

(Porządkiem nowej taryfy.)

(Obacz Num. 7, 13, 17, 18, 25 i 27 Dodatku tygodniowego.)

Przywóz do kraju.

Wprowadzono		do Galicyi wschodniej	na Bukowinę
	funtów		
Kakao surowe	„	4,16	—
„ tarte	„	29	—
Kawa surowa	„	419,86	38,36
„ surogat	„	1,17	—
„ palona	„	2	—
Korzenie pospolite	„	34,99	6,61
„ przednie	„	13,30	57
Sago	„	4	—
Owoce południowe przednie . . .	„	168,70	14.71
„ średnie	„	189,59	661.24
„ pospolite	„	17,19	7,66
Herbata	„	195,99	15
Cukier rafinowany	„	84,05	99
Tytoń surowy	„	—	1
„ w tabace	„	65	1,53
Rośliny ogrodowe świeże	„	508,18	9,82
„ przyprawne	„	1,05	1,17

Wprowadzone		do Galicyi wschodniej	na Bukowinę
	funtów		
Orzechy włoskie	„	1,83	15
Pszenica	„	863,10	3.445,09
Żyto, hreczka, proso	„	2.234,80	6.298,77
Groch, bób, soczewica	„	108.20	13
Kukurudza	„	549,50	28.662,72
Jęczmień i słód	„	1.574,40	2.974,30
Owies	„	3.934,00	46.75
Ryż	„	75,27	19,69
Mąka	„	11,47	17,73
Mieliwo różne	„	26,70	30
Rośliny i cząstki roślin	„	61	—
„ bliżej nieoznaczone . . .	„	5,50	1,53
Nasiona olejne	„	86,76	32,27
Nasionka i konicz	„	42	28
„ ze związku celnego . . .	„	—	74
Gorczyca, anyz, kmin	„	348,25	—

Wprowadzono		do Galicyi wschodniej	na Bukowinę
	funtów		
Inne nasiona tego rodzaju	„	10,59	22
Ryby świeże	„	17	7,27
Śledzi, sztokfisz	„	3,20	3,14
Płoć suszona	„	39,00	7,59
Ryby przyprawiane	„	10,03	46
Skóry surowe	„	266,81	483,81
„ bliżej nieoznaczone	„	38,53	2
Futra	„	25,39	65
Szczeć i pilśni	„	71,70	—
Włosy różnego rodzaju	„	461,61	66
„ przerabiane	„	18	—
Pierze	„	24	1,12
Mięso świeże	„	—	14
„ przyprawne	„	—	20
Kiełbasy	„	4	28
Miód przaśny	„	27	7,68
Wosk	„	39,90	17,34
Ser	„	17,14	—
„ ze związku celnego	„	6,09	—
„ mołdawski bundz	„	—	181,96
Produkta zwierzęce	„	7	95,87
Masło, smalec	„	24	88
Słonina, tłuszcz	„	—	1,03
Tran rybi	„	37,70	33
Łój	„	220.94	—
Oleje w flaszach	„	19	18
Oliwa	„	143,13	25,04
Oliwa mięszana z rozmarynem lub terpentyną	„	30,26	—
Różne oleje inne	„	194,36	—
Miody pite, piwo w beczkach	„	479,70	29,42
„ w flaszach	„	3,34	—
Ocet w beczkach	„	21	5
Arak i rum	„	78,00	2
Wódka	„	9,94	83
Likwory, ponczowa esencya	„	1,17	—
Wino w flaszach	„	26,49	3,43
„ w beczkach	„	12,27	—
„ mołdawskie	„	—	107,96
Gorczyca i musztarda	„	1,75	—
Kapary	„	1,03	—
Ciasta	„	9,30	1,60
Trzcina	„	—	31
Kamienie nieobrabiane	„	1,76	—
Kreda, braunsztein	„	33,13	—
Lekarstwa i perfumy przednie	„	4,53	28
„ najprzedniejsze	„	62	17
Korzonki farbierskie	„	—	77
Trzaski farbierskie	„	1,93	—
Koszenila, sylwester, krap	„	2,40	—
Lakmus, sepia	„	1,30	—
Indygo	„	2,30	—
Żywica i dziegieć	„	1164,07	—
Terpetyna, olej skalny	„	—	5,60
Gumy różnego rodzaju	„	27,60	98
Borax, salitra, witryol	„	—	95
Soda	„	124,84	—
Wody mineralne	„	2,17	28
Arszenik, sole jodowite	„	29	—
Ałun	„	12	—
Amoniak	„	4,14	—
Blejwas, chlork	„	2,93	—
Ołów surowy, glejta	„	6	—
Żelazo surowe	„	18,10	3,36
„ przerabiane	„	7,81	—
Blacha żelazna polerowana	„	—	4,42
Żelazo lane	„	—	18,99
Miedź, mosiądz, pakfong	„	2,75	8,38
Monety złote	„	6	1,39
„ srebrne	„	$21^{80}/_{100}$	2,19
Bawełna surowa	„	29,96	2,24
Len	„	305,00	—
Konopie	„	441,78	33
Wełna surowa	„	495,00	117,60
Przędza bawełniana surowa	„	—	2,56
„ farbowana nie kręcona	„	14,31	23
„ „ kręcona	„	8,20	10
Przędza lniana surowa	„	—	17
„ farbowana	„	—	22
„ „ i kręcona	„	3	—
Wyroby bawełniane średnie	„	6,72	9
„ ze związku celnego	„	54	31
„ przednie	„	3,14	49
„ ze związku celnego	„	33	2
„ najprzedniejsze	„	49	4
„ ze związku celnego	„	4	—
Wyroby lniane niebielone	„	1,96	—
„ najpospolitsze	„	—	3

Wprowadzono		do Galicyi wschodniej	na Bukowinę
	funtów		
Wyroby lniane pospolite	„	20	—
„ średnie ze związku cel.	„	23	—
„ przednie	„	21	—
„ ze związku celnego	„	33	—
Wyroby wełniane najpospolitsze	„	—	3
„ pospolite	„	6,19	—
„ ze związku celnego	„	1,23	—
„ średnie	„	19,15	—
„ ze związku celnego	„	4,00	—
„ przednie	„	3,25	8
„ ze związku celnego	„	2,28	—
„ najprzedniejsze	„	—	4
„ ze związku celnego	„	2	—
Wyroby jedwabne przednie	„	1,14	28
„ ze związku celnego	„	21	—
„ pospolite	„	90	12
„ ze związku celnego	„	2	—
Wszelkie inne wyroby	„	1,25	2
Cerata jedwabna	„	3,65	8
Suknie i stroje pospolite	„	71	29
„ przednie	„	42	2
„ najprzedniejsze	„	40	—
Wyroby szczotkarskie	„	7	—
Wyroby koszykarskie najpospol.	„	2,42	5,00
„ pospolite	„	1,41	13
„ najprzedniejsze	„	10	—
Papier najpospolitszy	„	7	—
„ pospolity	„	3	5,73
„ przedni	„	—	23
„ ze związku celnego	„	—	4
„ najprzedniejszy	„	22	—
Wyroby z papieru	„	81	5,21
Obicia papierowe	„	16	—
„ ze związku celnego	„	22	18
Wyroby kuśnierskie surowe	„	49	9
„ ze związku celnego	„	50	—
„ gotowe	„	19	—
Skóry proste	„	71,71	—
„ ze związku celnego	„	6.57	7.96
„ przednie	„	11	—
„ ze związku celnego	„	2,37	3,85
Wyroby skórzane pospolite	„	10	—
„ ze związku celnego	„	13	—
„ przednie	„	45	—
„ ze związku celnego	„	24	23
„ najprzedniejsze ze zw. cel.	„	16	—
Rękawiczki	„	3	—
Wyroby kościane	„	2	—
Wyroby drewniane najpospolitsze	„	9,43	—
„ pospolite	„	—	1
„ ze związku celnego	„	3	—
„ przednie	„	1	—
„ ze związku celnego	„	2,28	3,37
„ najprzedniejsze	„	3,24	—
„ ze związku celnego	„	3	—
Wyroby szklanne pospolite	„	77	—
„ średnie	„	7	—
„ ze związku celnego	„	31	—
„ przednie	„	1	—
Korale	„	$225^{60}/_{100}$	—
Perły prawdziwe	„	3	—
Wyroby gliniane najpospolitsze	„	13,02	—
„ pospolite	„	1.72	70
„ średnie	„	9,60	11
„ najprzedniejsze	„	48	1
„ ze związku celnego	„	4	—
Wyroby żelazne najpospolitsze	„	—	14
„ ze związku celnego	„	1,20	—
„ pospolite	„	84	—
„ ze związku celnego	„	8	—
„ przednie	„	80	—
„ ze związku celnego	„	83	6
Wyroby kruszcowe	„	1,87	28
Instrumenta chir., mech., optyczne	„	6	5
„ ze związku celnego	„	55	—
Maszyny żelazne	„	4	—
Drobny towar najprzedniejszy	„	62	2
„ przedni	„	18	—
„ ze związku celnego	„	8	—
„ pospolity	„	2,63	—
„ ze związku celnego	„	10	—
Lekarstwa gotowe	„	14	—
Klej, smarowidło, czernidło	„	17,71	5
Preparata chemiczne przednie	„	—	10
„ bliżej nie oznaczone	„	4,72	2
Świece woskowe	„	—	8
„ stearynowe	„	27	28
„ łojowe	„	58	—

Wprowadzono		do Galicyi wschodniej	na Bukowinę
	funtów		
Mydło proste	„	15	8
„ pachnące	„	31	12
Książki, mapy, muzykalia	„	8,21	27
„ ze związku celnego	„	21,07	5,25
Obrazki i litografie	„	25	—
„ ze związku celnego	„	18	15
Malowidła na płótnie	„	3,40	—
„ ze związku celnego	„	4	—
Plewa, młoto, otręby	„	—	10,64
Kości, rogi, podroby	„	338,66	—

Wprowadzono		do Galicyi wschodniej	na Bukowinę
	sztuki		
Woły	„	2	668
Krowy z cielętami	„	17	23
Roczniaki	„	7	—
Owce	„	—	2227
Jagnięta i kozlęta	„	—	1333
Nierogacizna	„	78	316
Konie	„	106	48
Drzewo na opał	stóp kub.	288	—
„ transport lądem	„	—	4464
„ fabryczne	„	280	—

(Wywóz za granicę nastąpi.)

Zarudce, Lwów. R. 1402, 1559.

Zygmunt August potwierdza akt, którym Bieńko darował wieś Zarudce Dominikanom lwowskim.

(Dokończenie. — Obacz Nr. 27 i 28 Dod. tygod.)

Nec non Mag(nifi)cis, Venerabilibus et G(e)n(er)osis: Joanne de Tarnow Castellano Cracouiensi, Exercituum regni N(ost)ri | supraemo et Striensi Liubaczouiensiq(ue) Capitaneo, Martino de Zborow Poznaniensi ac Sidlouiensi, Stobnicensi Odolanouiensiq(ue), Spitkone Jordan de Zakliczin Sandomiriensi, Przemisliensi Kamionacensiq(ue), Andrea de Koscziel|lecz Calisiensi ac Bidgostiensi Pizdrensiq(ue), Janussio de Kosczielecz Siradiensi et maioris Poloniae generali Naklensiq(ue) Capitaneo, Joanne de Sluzewo Juni Wladislauiensi, Joanne de Mieliecz Podoliae, supraemo Regni Nostri | Marsalco ac Samboriensi Grodecensiq(ue), Stanislao Lawski Mazouiae, Andrea de Gulczewo Rauensi ac Plocensi, Palatinis et Capitaneis, Nicolao Trzebuchowski Gneznensi cubiculi N(ost)ri praefecto, Burgrabio Cracouiensi, ac Brzestensi Ro|goznensi Lieliouiensiq(ue), Joanne Liutomirski Rauensi curiae N(ost)rae Tezaurario Burgrabio Cracouiensi ac Lenciciensi Radomiensiq(ue), Valentino Dembienski Sandecensi ac Chenczinensi, Joanne Tomiczki Rogoznensi, Stanislao de Tarnow Zavichosten(si) | Regni N(ost)ri Tezaurario ac Siradiensi Ostrzesouiensiq(ue), Joanne Sierakowski Landensi curiae Nostrae Referendario ac Przedecensi, Joanne Starzechowski Przemisliensi ac Drohobicensi, Nicolao Liutomirski Czechoniensi, Stanislao Wolski Brzezinen(si), | Stanislao Liszniowolski Cziechanouiensi ac Rozanensi Makouiensiq(ue) Capitaneis et Castellanis, Joanne Oczieski Regni N(ost)ri Cancellario Cracouiensi, Oswieczimensi(s) Zatoriensi(s) ducatuu(m) ac Sandecen(si) Olstinensiq(ue), Stanislao Miskowski de | Mirow structore mensae Nostrae Marienburgensi Ratnensiq(ue) Capitaneis, Philipo Padniewski Gneznensi et Lenciciensi Praeposito Archidiacono et Canonico Crac(oviensi), Nicolao Wolski Praeposito Plocen(si) et Custode Cracouiensi, Stanislao Karkowski | curiae N(ost)rae Referendario et Gneznensi Canonico, Petro Wolski Gneznensi Vladislauiensi et Poznaniensi Canonico, Andrea Przerempski Canonico Crac(oviensi), Stiborio Krzikowski Scolastico Vladislauien(si) et Canonico Crac(oviensi). Et alijs quam plurimis | Secretarijs, Officialibus et Aulicis N(ost)ris circa praemissa existentibus testibus fide dignis. Dat(um) per manus praefati R(everen)di in Christo Patris Domini Joannis de Przeramp nominati Episcopi Chelmensis archiepiscopatus Gneznensis | Coadiutoris et regni Poloniae Viceeancelarij sijncere nobis dilecti. |

Joannes Przerempskj

R(egni) P(oloniae) Vicecancell(arius) s(cri)p(si)t.

Przypisek:

R(ela)tio R(everen)di in Christo Patris Domini Joannis | de Przeramp nominati Episcopi Chelmensis, | archiepiscopatus Gneznensis Coadiutoris | et Regni Poloniae Vicecancellarij.

Pozostały sznurek od zaronionej pieczęci składa się z dwóch wojów białego i dwóch czerwonego jedwabiu. Napis na odwrotnej stronie pergaminu:

L(ite)rae | p(er) F(rat)rem Melchiore(m) tu(n)c priore(m) opte(n)te confirmatio(ni)s | a Sigismundo Augusto villę Zarndzycze, donationis a G(eneroso) Benkone. |

Napis drugi

Porrexi Pakoszewski.

Tudzież Wielmożnych, Czcigodnych i Rodowitych: Jana z Tarnowa Kasztelana krakowskiego, Hetmana wielkiego koronnego a Stryjskiego i Lubaczowskiego Starosty: Marcina ze Zborowa poznańskiego a szydłowskiego, stobnickiego i odolanowskiego, Spytka Jordana z Zakliczyna sądomirskiego a przemyślskiego i kamionackiego, Andrzeja z Kościelca kaliskiego a bydgoskiego i pyzderskiego, Janusza z Kościelca sieradzkiego a wielkopolskiego generalnego i nakielskiego, Jana ze Służewa inowłocławskiego, Jana z Mielca podolskiego, Marszałka wielkiego koronnego a samborskiego i grodeckiego, Stanisława Ławskiego mazowieckiego, Andrzeja z Gulczewa rawskiego a płockiego, Wojewodów i Starostów; Mikołaja Trzebuchowskiego gnieźnieńskiego, sypialni Naszej Zawiadowcy i Burgrabi krakowskiego a brzeskiego, rogozieńskiego i lelowskiego, Jana Lutomirskiego rawskiego, Podskarbiego nadwornego i krakowskiego Burgrabi a łęczyckiego i radomskiego, Walentego Dębieńskiego sądeckiego a chęcińskiego, Jana Tomickiego rogozieńskiego, Stanisława z Tarnowa zawichojskiego, Podskarbiego koronnego a sieradzkiego i ostrzeszowskiego, Jana Sierakowskiego łędzkiego, nadwornego Referendarza a przedeckiego, Jana Starzechowskiego przemyślskiego a drohobyckiego, Mikołaja Lutomirskiego czechowskiego, Stanisława Wolskiego brzezińskiego, Stanisława Leśniowolskiego ciechanowskiego a rożanskiego, makowskiego, Kasztelanów i Starostów; Jana Ocieskiego Kanclerza koronnego a krakowskiego, oświecimskiego i zatorskiego, tudzież sądeckiego i olsztyńskiego, Stanisława Myszkowskiego z Mirowa Podstolego a malborskiego i rateńskiego, Starostów; Filipa Padniewskiego Proboszcza gnieźnieńskiego i łęczyckiego a krakowskiego Archidziekana i Kanonika, Mikołaja Wolskiego Proboszcza płockiego a krakowskiego Kustosza, Stanisława Karkowskiego Referendarza nadwornego a gnieźnieńskiego Kanonika, Piotra Wolskiego gnieźnieńskiego, włocławskiego i poznańskiego Kanonika, Andrzeja Przerębskiego Kanonika krakowskiego, Ścibora Krzykowskiego Scholastyka włocławskiego a krakowskiego Kanonika, i wielu innych Sekretarzów, Urzędników i Dworzan Naszych przy tem obecnych świadków wiarygodnych. Dano przez ręce wspomnionego Wielebnego w Chrystusie Ojca Księdza Jana z Przerębu Nominata chełmskiego, Koadjutora arcybiskupstwa gnieźnieńskiego a koronnego Podkanclerzego szczerze Nam miłego.

Jan Przerębski,

Podkanclerzy koronny podpisał.

Referat Wielebnego w Chrystusie Ojca Księdza Jana z Przerębu, mianowanego Biskupa chełmskiego, arcybiskupstwa gnieźnieńskiego Koadjutora i Podkanclerzego koronnego.

List od Zygmunta Augusta przez Brata Melchiora wówczas Przeora otrzymany a wsi Zarudec darowiznę od Rodowitego Bieńka uczynioną potwierdzający.

Podałem Pakoszewski.

Z pierwotu pergaminowego będącego własnością WW. Dominikanów lwowskich.

Lwów, 1. lipca 1859. — Wolański Franc. Ksaw.

Główny Redaktor **M. Szrzeniawa Sartyni.**

Z c. k. galic. Drukarni rządowej.